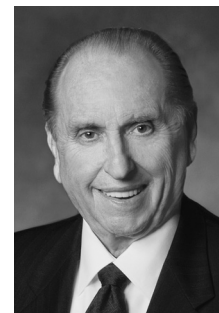

Prezydent
Thomas S. Monson

„Tak jak was Kocham”

Wiele lat temu mój przyjaciel Louis opowiedział mi wzruszającą historię o swojej szlachetnej, dobrej matce. Nie pozostawiła synom i córkom góry pieniędzy lecz spuściznę wspaniałego przykładu, poświęcenia i posłuszeństwa.

Gdy dobiegły końca mowy pogrzebowe i ze smutkiem odprowadzono zmarłą do miejsca jej spoczynku, rodzina jej dorosłych dzieci przyjrzała się skromnej schedzie. Wśród niewielu rzeczy Louis znalazł liścik i klucz. W liście było napisane: „W narożnej sypialni, w dolnej szufladzie mojej toaletki znajduje się małe pudełeczko. Jest w nim mój najdroższy skarb. Można je otworzyć tym kluczem”.

Wszyscy zaczęli się zastanawiać, co tak cennego ich matka zdecydowała się schować w pudełku zamykanym na klucz.

Pudełeczko zostało wyjęte ze swej kryjówki i ostrożnie otwarte. Louis i pozostali członkowie rodziny odkryli, że w środku znajdowały się fotografie każdego dziecka z podanym imieniem i datą urodzenia. Louis wyjął wykonaną odręcznie kartkę walentynkową. Niezgrabnym pismem, które Louis rozpoznał jako swoje, były tam napisane 60 lat temu słowa, które odczytał: „Kochana Mamo, Kocham cię”.

Serca wszystkich zmiękły, głosy się łamały, a oczy napełniły łzami. Skarbem ich matki była jej wieczna rodzina. Moc tego skarbu tkwiła w niezmiennym „Kocham cię”.

W dzisiejszym świecie nie ma miejsca, w którym siła miłości jest potrzebna bardziej niż w domu. I nie ma

miejsca, w którym świat powinien widzieć lepszy przykład tej miłości niż w domach świętych w dniach ostatnich, dla których miłość jest rdzeniem rodzinnego życia.

Zbawiciel Jezus Chrystus udzielił tej doniosłej rady wszystkim, którzy mienią się Jego uczniami:

„Nowe przykazanie daję wam, abyście się wzajemnie miłowali, jak Ja was umiłowałem; abyście się i wy wzajemnie miłowali.

Po tym wszyscy poznają, żeście uczniami moimi, jeśli miłość wzajemną mieć będziecie”¹.

Jeśli mamy przestrzegać tego przykazania miłości, musimy odnosić się do innych ze współczuciem i szacunkiem, okazując miłość w codziennym życiu. Miłość oznacza miłe słowo, cierpliwą odpowiedź, bezinteresowny uczynek, chęć, by słuchać bądź z serca wybaczyć. We wszystkich relacjach z ludźmi te i inne czyny świadczą o miłości w naszych sercach.

Prezydent Gordon B. Hinckley (1910–2008) zauważył: „Miłość [...] jest garncem ze złotem na końcu łyżcy. Właściwie jest ona nie tylko na końcu łyżcy. Jest także na jej początku i stąd maluje piękno na niebie burzliwego dnia. Miłość jest bezpieczeństwem, za którym płaczą dzieci, tematem westchnień młodzieży, spoiwem małżeństwa i substancją łagodzącą tarcia w domu; jest spokojem wieku dojrzałego, promieniem nadziei rzucającym światło poza śmierć. Jakimiż bogaczami są ci, którzy doświadczają miłości w rodzinie, wśród przyjaciół, w kościele i między sąsiadami”².

Miłość jest czystą esencją ewangelii, najszlachetniejszą cechą ludzkiej duszy. Miłość jest lekarstwem dla niedomagających rodzin, chorych społeczeństw i narodów. Miłość to uśmiech, gest dłoni, uprzejmy komentarz i komplement. Miłość to poświęcenie, służba i bezinteresowność.

Mężowie, kochajcie wasze żony. Odnoście się do nich z szacunkiem i uznaniem. Siostry, kochajcie swoich mężów. Szanujcie ich i bądźcie dla nich wsparciem.

Rodzice, kochajcie wasze dzieci. Módlcie się za nie, uczcie je i składajcie im świadectwo. Dzieci, kochajcie swoich rodziców. Okazujcie im szacunek, wdzięczność i posłuszeństwo.

Bez prawdziwej miłości Chrystusa, jak mówi Mormon, „[jesteśmy] niczym”³. Modlę się, byśmy poszli za radą Mormona i „[modlili] się do Ojca z całego serca, aby przelał w [nasze] serca tę miłość, którą obdarza wszystkich prawdziwie naśladowujących Jego Syna, Jezusa Chrystusa, [abyśmy] stali się synami Boga i gdy się ukaże, abyśmy byli jak On”⁴.

PRZYPISY

1. Ew. Jana 13:34–35.
2. Gordon B. Hinckley, „And the Greatest of These Is Love”, *Ensign*, marzec 1984, str. 3.
3. Moroni 7:46; zob. także werset 44.
4. Moroni 7:48.

NAUCZANIE NA PODSTAWIE TEGO PRZESŁANIA

Prezydent Monson uczy, jak ważne jest okazywanie prawdziwej miłości Chrystusowej, szczególnie w domu. Możecie poprosić osoby, które odwiedzacie, by zebrały się w rodzinnym gronie i przedyskutowały, jak mogą jeszcze pełniej okazywać sobie miłość. Możecie zachęcić je, aby wybrały jeden sposób i zaplanowały, że wspólnie wprowadzą go w życie. Członkowie rodziny mogą na przykład zrobić po kryjomu coś dobrego dla innych członków rodziny. Potem będziecie mogli poprosić ich o refleksję nad tym, jak realizacja tego planu wzmocniła miłość w ich domu.

MŁODZIEŻ

Modlitwa o spokój

Sarah T.

Moi rodzice często uczestniczyli w spotkaniach po kościelnych zajęciach, a ja miałam pilnować moich trzech młodszych braci i pomóc im w przygotowaniu obiadu, choć byli często rozdrażnieni i głodni. Zazwyczaj radziłam sobie z drobnymi konfliktami między nimi, gdy zaczynali się kłócić. Jednak czasami trudno mi było przywrócić spokój między skłóconymi chłopcami, bo sama byłam poddenerwowana.

Pewnego popołudnia moi bracia byli wobec siebie szczególnie wrogo nastawieni. Zrozumiałam, że moje wysiłki, by ich pogodzić, tylko pogarszają sprawę, bo sama byłam zdenerwowana. Przygotowałam więc posiłek tylko dla siebie i przestałam się odzywać. W końcu powiedziałam: „Będę się modlić. Czy mogę poprosić o chwilę ciszy?”. Kiedy się uspokoiłi, poprosiłam w modlitwie o pobłogosławienie jedzenia. Zanim skończyłam, dodałam jeszcze: „I proszę, pomóż nam, byśmy czynili pokój”.

Z początku wydawało się, że chłopcy tego nie usłyszeli i znowu zaczęli się bić. Byłam zła, ale wiedziałam, że muszę postarać się okazać miłość i spokój, bo właśnie modliłam się o pokój. Po chwili poczułam się bardzo spokojna. Zjadłam obiad bez słowa, a chłopcy w końcu przestali walczyć ze sobą. Zrozumiałam, że spokój, który poczułam, był odpowiedzią na moją prostą modlitwę. Modliłam się o to, bym mogła nieść pokój i mój Ojciec w Niebie pomógł mi uspokoić się, choć byłam bliska krzyku. Wiem, że On naprawdę przynosi nam pokój.
Autorka mieszka w stanie Arizona w USA.

DZIECI

Prawdziwy skarb

Prezydent Monson opowiada historię o pewnej mamie, która miała specjalne pudełko na skarby. Gdy jej dzieci otworzyły pudełko, znalazły swoje własne zdjęcia. Skarbem tej mamy była jej rodzina!

Prawdziwe skarby to nie złoto czy klejnoty — to ludzie, których kochasz. Kogo kochasz? Narysuj pudełko na skarby z ich portretami lub imionami wewnątrz pudełka.

Zadośćuczynienie Chrystusa dowodem miłości Boga

Przestudiujcie z modlitwą to przesłanie i zastanówcie się nad tym, co chcecie powiedzieć.

Wiara, Rodzina, Służba

Jeśli zrozumiemy, że nasz Ojciec w Niebie dał nam Swego Jednorodzonego Syna, byśmy mogły osiągnąć nieśmiertelność i mieć szansę na życie wieczne, pomoże nam to odczuć nieskończoną, wykraczającą poza możliwość pojmowania miłość Boga do nas. Nasz Zbawiciel także nas kocha.

„Któż nas odłączy od miłości Chrystusowej? [...]”

Albowiem jestem tego pewien, że ani śmierć, ani życie, ani aniołowie, ani potęgi niebieskie, ani teraźniejszość, ani przyszłość, ani moce,

ani wysokość, ani głębokość, ani żadne inne stworzenie nie zdoła nas odłączyć od miłości Bożej, która jest w Chrystusie Jezusie, Panu naszym” (List do Rzymian 8:35, 38–39).

Starszy D. Todd Christofferson z Kworum Dwunastu Apostołów powiedział o Zadośćuczynieniu Jezusa Chrystusa: „Cierpienie Zbawiciela w Getsemane i Jego

udręka na krzyżu odkupiają nas od grzechu zaspakajając wymagania sprawiedliwości, które ta rości sobie wobec nas. Zbawiciel okazuje miłosierdzie i wybacza tym, którzy odpokutują. Zadośćuczynienie Jezusa Chrystusa spłaca także dług, który winna jest nam sprawiedliwość, uzdrawiając nas i rekompensując nam wszelkie cierpienia, których niewinnie doświadczamy. ‘Bowiem doświadczy On cierpienie wszystkich ludzi, cierpienie każdej żyjącej istoty z rodziny Adama, zarówno mężczyzn, kobiet, jak i dzieci’ (2 Nefi 9:21; zob. także Alma 7:11–12)”¹.

Chrystus „na [Swoich] dłoniach [nas wyrysował]” (Ks. Izajasza 49:16). Linda K. Burton, Generalna Prezydent Stowarzyszenia Pomocy, powiedziała: „Ten największy akt miłości powinien skłonić nas do pokornej modlitwy do naszego Niebiańskiego Ojca — modlitwy

wypełnionej wdzięcznością za miłość, jaką nas darzy, aby wysłać swojego Jednorodzonego i idealnego Syna, aby cierpiał za nasze grzechy, smutki i wszystko, co wydaje nam się w życiu niesprawiedliwe”².

Dodatkowe informacje i fragmenty z pism świętych

Ew. Jana 3:16; 2 Nefi 2:6–7, 9; reliefsociety.lds.org

PRZYPISY

1. D. Todd Christofferson, „Odkupienie”, *Liahona*, maj 2013, str. 110.
2. Linda K. Burton, „Czy wiara w Zadośćuczynienie Jezusa Chrystusa jest wypisana w naszych sercach?”, *Liahona*, listopad 2012, str. 114.

Zastanów się

Jak możemy wyrazić Bogu i Jezusowi Chrystusowi naszą wdzięczność i miłość za dar Zadośćuczynienia naszego Zbawiciela?